

AKADEMİK ÖZYETERLİK ÖLÇEĞİNİN TÜRKÇE'YE UYARLANMASI

ADAPTATION OF THE ACADEMIC SELF-EFFICACY SCALE TO TURKISH

Miraç YILMAZ*, Deniz GÜRÇAY**, Gülay EKİCİ***

ÖZET: Algılanan akademik özyeterlik, öğrencinin akademik bir işi başarıyla tamamlayabilmesine ilişkin inancıdır. Üniversite öğrencilerinin akademik özyeterlik düzeylerinin incelenerek saptanması, farklı alanlardaki öğrencilerin akademik öğrenmeye ilişkin davranışlarının açıklanmasında yol gösterici olabilir. Bu nedenle, geçerli ve güvenilir Türkçe akademik özyeterlik ölçeğine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışmanın amacı, 1981 yılında Jerusalem ve Schwarzer tarafından geliştirilen “Akademik Özyeterlik Ölçeği”nin Türkçe’ye uyarlamasını yapmaktır. Almanca olan orijinal ölçeğin Cronbach alfa güvenirlik değeri .87’ dir. Ölçeğin Türkçe’ye çevirisi dil uzmanlarınca yapılmıştır. Daha sonra Türkçe’ye uygunluk, içerik ve ölçme değerlendirme açılarından da uzmanlar tarafından değerlendirilmiştir. Alınan görüşler doğrultusunda düzenlemelerin yapıldığı ölçek, geçerlik ve güvenirliğinin saptanması amacıyla farklı alanlardan 672 üniversite öğrencisine uygulanmıştır. Faktör analizi sonucunda, Türkçe’ye uyarlanan ölçeğin orijinal ölçekteki gibi tek boyutlu olduğu ve toplam 7 maddeden oluştuğu ortaya çıkmıştır. Ölçeğin Cronbach alfa güvenirlik değeri .79 olarak belirlenmiştir.

Anahtar sözcükler: özyeterlik, akademik özyeterlik, psikometrik ölçek uyarlama

ABSTRACT: Perceived academic self-efficacy is a belief about students’ completion of an academic task successfully. Identifying the university students’ academic self-efficacy levels may guide the explanations on their learning. Therefore, both reliable and valid Turkish scale to measure academic self-efficacy is needed. The aim of the study is to adapt “Academic Self-efficacy Scale” developed by Jerusalem and Schwarzer (1981) in Turkish. Cronbach alpha reliability coefficient of the original scale which is in German is .87. Translation of the scale into Turkish was made by experts. Then, the scale was also analysed by experts in terms of consistency, content and measurement issues. Revised version of the scale was administered to 672 university students to determine its validity and reliability. The results of factor analysis show that Turkish version of the scale has one dimension like the original version and that it has a total of seven items. Cronbach alpha reliability value of the scale is found to be .79.

Keywords: self-efficacy, academic self-efficacy, psychometric scale adaptation

1. GİRİŞ

Son 20 yılda psikolojinin farklı uygulama alanlarında kullanılan Bandura’nın özyeterlik teorisinin, davranışlarımız üzerinde önemli etkiye sahip olduğu bilinmektedir. Özyeterlik kavramı, özellikle eğitim ile ilgili süreçlerde - örneğin öğrenme ve performansla ilgili olarak - öğretmen ve öğrencilerin stresle mücadelesi ve fiziksel sağlık durumlarının araştırılması için sıkça uygulanmaktadır. Özyeterlik beklentisi, “kişinin yetenekleri hakkındaki kendini ikna edişi” olarak tanımlanmaktadır. Olumlu özyeterlik beklentisinin motivasyonu arttırdığı, yeni ve zor görevlerle başa çıkabilmeyi sağladığı ve çaba harcamaya istekli kıldığı; olumsuz özyeterlik beklentisinin ise kişinin kendi inisiyatifi ile davranmamasına ya da yapılan bir işi sonuçlandırmadan bırakmasına neden olduğu bildirilmektedir (Jerusalem 2002).

* Yard. Doç. Dr. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanlar Eğitimi Bölümü Biyoloji Eğitimi ABD, mirac@hacettepe.edu.tr

** Yard. Doç. Dr. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanlar Eğitimi Bölümü Fizik Eğitimi ABD, denizg@hacettepe.edu.tr

*** Yard. Doç. Dr. Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü, Eğitim Programı Öğretimi ABD, gulayekici@yahoo.com

Özyeterlik inancı, “bireyin belli bir performansı göstermek için gerekli etkinliği organize edip, başarılı olarak yapma kapasitesine duyduğu inanç” olarak tanımlanmaktadır (Bandura, 1994). Bandura’ya göre özyeterlik, yeteneklerimizle ilgili inancımıza dayanır ve amaçlarımıza ulaşmak için gerekli olan bir davranışı düzenlemek ve ortaya koyabilmek için gereklidir (Schmitz ve Schwarzer 2000). Özyeterliğin, birbirleri ile etkileşim halinde olan dört kaynaktan oluştuğu düşünülmektedir (Bandura, 1994, 1977; Yavuzer ve Koç 2002). Bunlar şöyle sıralanmaktadır: 1. Performans Başarıları: Bireyin yaptığı işlerde gösterdiği başarı ödül etkisi yapmakta ve bireyi gelecekte de benzer davranışlara güdülemektedir. Dolayısıyla gösterilen başarı onun daha sonra buna benzer işlerde de başarılı olacağına bir göstergesidir. 2. Dolaylı Yaşantılar: Başka kişilerin başarılarını görmek, kişinin kendisinin de başarı beklentisine girmesini sağlayabilir. Kendimizden beklentilerimiz diğer kişilerin deneyimlerinden kaynaklanır. 3. Sözel İkna: Bir davranışı başarıyla ortaya koyabileceğimize ilişkin söz ve öğütler bireyin cesaretlenmesini ve özyeterliğinin değişmesini sağlayabilir. 4. Duygusal Durum: Bireyin davranışı yapacağı sırada bedensel ve duygusal olarak iyi olması, onun bu davranışa girişimde bulunma olasılığını yükseltir.

Eğitimin kalite ve yapısının ciddi biçimde tartışıldığı günümüzde, bu değerlendirilmelerin üniversite öğrenimi açısından yapılmasının önemi hızla artmaktadır. Öğretimde niteliğin artırılması araştırılırken sosyal yeteneklerin yanısıra, bireyin kendi yeteneklerine ilişkin bakış açısının da dikkate alınması ve bunun bireyin eylem yeteneğinin önemli bir ögesi olarak kabul edilmesi gerektiği görüşü önem kazanmaktadır. Bireyin kendine ilişkin yaptığı tahminler ve değerlendirmeler ifade edildiğinde öne çıkan kavramlardan biri olan özyeterlik, üniversite öğrenimine ilişkin olarak da ele alınabilir. Bu anlamda akademik özyeterliğin araştırılması yeni bakış açıları görmemizi sağlayacak bir araç olarak düşünülebilir (Braun ve Gusy 2004; Zimmerhofer et al. 2006).

Algılanan akademik özyeterlik öğrencinin kendisinin akademik bir işi başarıyla tamamlayabilmesine ilişkin inancıdır (Solberg et al. 1993; Zimmerman 1995). Bandura’nın (1977) özyeterlik kavramını açıklamasından sonra, yapılan çalışmalarda eğitim araştırmacıları bu inancın her düzeydeki akademik yaşantıda etkili olduğunu gözlemişlerdir. Öğrencinin yüksek akademik özyeterliğinin önemini gösteren pek çok çalışma yapılmıştır. Bununla birlikte öğrencilerin akademik özyeterlik inançlarının akademik başarıyı artırdığı pek çok çalışmada ortaya çıkmıştır (Bandura 1997; Pajares 1997; Schunk 1982, 1981). Vrugt, Langereis ve Hoogstraten’in (1997) Hollanda’da yüksek zekaya sahip lisans öğrencileriyle yaptıkları çalışmada özyeterliğin sınav performansına anlamlı bir etkisinin olduğu saptanmıştır. Lent, Broun ve Larkin (1984) yaptıkları çalışmada akademik başarı düzeyi yüksek olan öğrencilerin sınav notlarının da yüksek olduğunu belirtmektedirler. Dolayısıyla akademik özyeterlik öğrencilerin başarılarının tahmin edilmesinde önemli değişkenlerden biridir (Elias ve Loomis 2002; House 1992; Wood ve Locke 1987).

Witte (2002), üniversite öğrencilerinin eğitim yaşantılarını iyileştirmek adına yapılanlar içinde eksik olan tarafın özellikle öğrencilerin özyeterliklerinin artırılmasına dair önlemlerin alınmaması olarak bildirmektedir. Erpenbeck ve Rosenstil kişisel yeteneği eleştiri yeteneği, kendini düzenleme, yaratıcılık, motivasyon ve özyeterlik kavramları ile tanımlamışlardır. Bu kavram altında yer alan özyeterliğin ise, üniversite öğrenimi sırasında karşımıza çıkan problemlerle mücadele edebilmek için gerektiğini belirtmişlerdir (Braun ve Gusy 2004).

Eğer, üniversite öğrenimi yoğun bir öğrenme ve çalışma gerektiriyorsa, üniversite öğrencisi, ne dereceye kadar yoğun bir öğrenimi sürdürebileceğini tahmin etmek zorundadır. Yani, öğrencinin zor durumlarda ne kadar çaba harcadığı ve öğrenim başarısı için ne denli yoğun mücadele ettiği önemlidir. Eğer bir öğrenci, kendi çabasının yeterli olmadığını düşünüyorsa, yeterli derecede öğrenemez ve sınavlarda başarılı olmaya da çalışmaz. Bu durum, özyeterliğin içinde yer alan sebat ve dayanma gücü gibi yapıların öğrenime etkilerinin incelenmesi gerektiğini düşündürmektedir (Zimmerhofer et al. 2006).

1970’li yılların sonundan itibaren, geliştirilen çeşitli ölçeklerle sürdürülen özyeterlik ile ilgili araştırmalar, özyeterliği ölçen araçların geliştirildikleri dillerin dışında kullanılabilmesi sayesinde

gittikçe genişlemektedir. Ölçeklerin uyarlanarak geliştirildikleri dilin dışında da kullanılabilmesi araştırma verilerini genişlettiği ve kültür-dil ve etnik gruplar arası karşılaştırmalı araştırmalarda kullanılabilirdiği bildirilmektedir (Savaşır 1994). Ölçek uyarlama çalışmalarının, başka çalışmalarla bütünleştiği ve yerel bir bilimsel araştırma yetkinliği içine yerleştiği takdirde daha anlamlı olabileceği ve bilgi üretimine katkıda bulunabileceği belirtilmektedir (Şahin 1994).

Bu çalışmanın amacı, Jerusalem ve Schwarzer tarafından 1981 yılında Almanya’da geliştirilen “Akademik Özyeterlik Ölçeği”nin Türkiye koşullarında geçerlik ve güvenilirlik çalışmasını yapmaktır.

1.1. Orijinal Akademik Özyeterlik Ölçeğine İlişkin Bilgiler

Jerusalem ve Schwarzer (1981) tarafından geliştirilen ve tek boyut içeren orijinal ölçek akademik özyeterlik için anlamlı bir yapı gösteren 7 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte yer alan maddeler “4’lü Likert Tipi Ölçek” (bana tamamen uyuyor, bana uyuyor, bana çok az uyuyor, bana hiç uymuyor) formundadır. Orijinal ölçek 68 tıp fakültesi öğrencisine uygulanarak geliştirilmiş ve ölçeğin Cronbach Alfa değeri .87 olarak belirlenmiştir. Araştırmacılar, ölçeğin geçerliğini içerik, mantık ve psikolojik bazı değişkenlerle korelasyonuna bakarak test etmişlerdir. Bu amaçla uygulanan Benlik Saygısı Ölçeği ve Performans Korkusu Ölçeği ile Akademik Özyeterlik Ölçeği arasındaki korelasyonlar sırasıyla .37 ve -.49 olarak tespit edilmiştir. Araştırmacılar ölçeğin içeriğinin konuya uygunluk gösterdiğini ve test edilen diğer psikolojik özelliklerin ölçeğin geçerliği için bilgi verdiğini belirtmişlerdir. (Jerusalem ve Schwarzer 1981).

2. YÖNTEM

2.1. Örneklem

Çalışmanın örneklemini araştırmacılara uygunluğuna göre seçilmiştir. Bu kapsamda araştırmanın çalışma grubunun % 33,7’sini Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi %12,8’ini Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi ve % 53,5’ini Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi oluşturmuştur. Buna göre çalışmaya Gazi Teknik Eğitim Fakültesinin Makine Eğitimi Bölümüne, Elektrik Eğitimi Bölümüne, Yapı Eğitimi Bölümüne, Matbaa Eğitimi Bölümüne ve Elektronik ve Bilgisayar Eğitimi Bölümüne, Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümüne ve Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanlar Eğitimi Bölümüne, İlköğretim Bölümüne ve Yabancı Diller Eğitimi Bölümüne kayıtlı, araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen 672 öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin %50,4’ünü kadınlar, % 49,6’sını ise erkekler oluşturmaktadır.

2.2. Veri Toplama Aracı

Araştırmada kullanılan veri toplama aracı iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde öğrencilere ait kişisel bilgiler sorulmuştur. İkinci bölümde Jerusalem ve Schwarzer’in 1981 yılında akademik özyeterliği belirleyebilmek amacıyla geliştirdikleri “Akademik Özyeterlik Ölçeği” ve Çuhadaroğlu’nun 1985 yılında Türkçe’ye uyarladığı Rosenberg’in (1965) “Benlik Saygısı Ölçeği” yer almaktadır (Çuhadaroğlu 1985). Akademik Özyeterlik Ölçeği için 4 seçenekli ve Benlik Saygısı Ölçeği için de 5 seçenekli Likert tipi ölçek kullanılmıştır. Benlik Saygısı Ölçeğinin Türkçe uyarlamasının Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı .75 olarak bulunmuştur. Benlik Saygısı Ölçeği, Akademik Özyeterlik Ölçeği için geçerlik kanıtı sağlamak amacıyla kullanılmıştır.

2.3. Uyarlama İşlemleri

Ölçeğin Türkçe’ye uyarlanması için yapılan çalışmada Akademik Özyeterlik Ölçeği araştırmacılar tarafından Almandan Türkçe’ye çevrilmiştir. Çevirisi yapılan ölçek daha sonra 3 dil uzmanı tarafından kontrol edilmiştir. Uzmanların görüşleri doğrultusunda gerekli düzeltmeler yapıldıktan sonra ölçek Türkçe’ye uygunluk açısından Türk Dili uzmanı bir akademisyen ve içerik açısından da özyeterlik alanında çalışan akademisyenler tarafından değerlendirilmiştir. Alınan görüşler doğrultusunda gerekli düzenlemeler yapılarak ölçeğe son hali verilmiştir.

2.4. Verilerin Analizi

Verilerin analizi SPSS 10.0 istatistik paket programı ile yapılmıştır. Ölçeğin yapı geçerliliğini incelemek için faktör analizi kullanılmıştır. Her bir maddenin kişileri ayırt etme gücünü belirlemek üzere madde toplam korelasyonları hesaplanmıştır. Ölçeğin güvenilirliğini belirlemek üzere Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı kullanılmıştır. Diğer taraftan ölçeğin Benlik Saygısı Ölçeği ile ilişkisi Pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı hesaplanarak belirlenmiştir.

3. BULGULAR

Tutum ölçeğinin yapı geçerliliğini sağlamak ve ölçekte yer alan maddelerin faktör yüklerinin belirlenerek işlevsel bir boyutlandırmanın elde edilmesi (Büyüköztürk 2006) amacıyla faktör analizi yapılmıştır. Faktör analizi yapılmadan önce verilerin faktör analizine uygunluğu Kaiser-Meyer-Olkin (Kaiser-Meyer-Olkin) ve Bartlett testiyle test edilmiştir. 7 maddenin faktör analizi için KMO değeri 0,83 ve Bartlett testi sonucu $\chi^2 = 1230,09$ ($p \leq 0,05$) olarak bulunmuştur. Veriler üzerinde faktör analizi yapılabilmesi için minimum KMO değeri 0.60 olarak önerilmektedir (Pullant 2001). Bu durumda gözlenen 0.83' lük KMO değeri önerilen KMO değerinden yüksektir ve verilerin faktör analizi için uygun olduğunu göstermektedir.

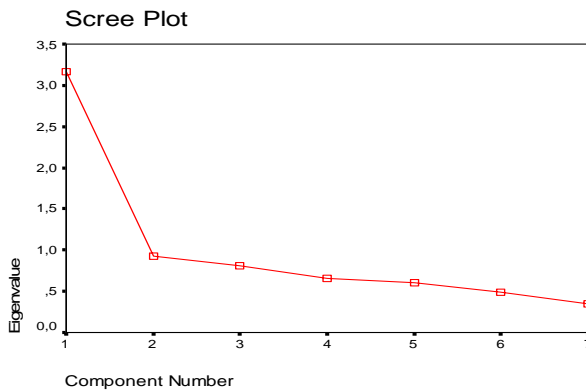
Ölçeğin madde toplam korelasyonları ve faktör yükleri tablo'1 de verilmiştir. Döndürme yapılmadan bakılan temel bileşenler faktör analizi sonuçlarına göre maddelerin tek faktör altında toplandığı ve uyarlanan ölçeğin tek boyutlu olduğu görülmüştür (Tablo 1 ve Şekil 1) Madde toplam korelasyonları incelendiğinde tüm maddelerin madde toplam korelasyon değerlerinin 0,3 den yüksek olduğu görülmektedir. Tablo 1 incelendiğinde maddelerin faktör yüklerinin .500 ile .829 arasında değiştiği görülmüştür. Bu maddelerin tek faktörde açıkladığı toplam varyansın % 45 olduğu saptanmıştır. Kabul edilebilir miktar olan % 41'in (Kline 1994) üstünde olan bu varyans miktarının, ölçeğin tek faktörden oluşan bir ölçek olarak değerlendirilmesine olanak verdiği görülmektedir.

Tablo 1: Ölçeğin Madde Toplam Korelasyonu, Maddelerin Faktör Yükleri ve Faktör Ortak Varyansı

Madde No	Madde Toplam Korelasyonu	Faktör Yüğü
4	.711	.829
3	.566	.717
1	.552	.698
2	.505	.664
5	.501	.662
6	.455	.596
7	.359	.500

Açıklanan varyans Toplam:% 45, Özdeğer: % 45,312

Şekil 1: Scree Plot

Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı .79 olarak tespit edilmiştir. Akademik Özyeterlik Ölçeği ile Benlik Saygısı Ölçeği arasındaki Pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı incelendiğinde (Tablo 2), $p < .01$ düzeyinde orta düzeyde anlamlı ve pozitif bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($r = .435$, $p < .01$). Ayrıca, çalışmada kullanılan Benlik Saygısı Ölçeği nin Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı .85 olarak tespit edilmiştir.

Tablo 2: Akademik Özyeterlik Ölçeği İle Benlik Saygısı Ölçeği Arasındaki Korelasyon

		Benlik Saygısı
Akademik Özyeterlik	Pearson Korelasyon	.435
	p	.000*
	N	672

* $p < .01$

3.1.Çalışma Grubunun Akademik Özyeterlik İnanç Düzeyi

Araştırmada çalışma grubunun akademik özyeterlik düzeyinin yüksek olduğu ($\bar{X} = 20.43$) tespit edilmiştir. Çalışma grubuna ait betimsel analizler Tablo 3’de görülmektedir.

Tablo 3: Betimsel Analiz Sonuçları

	Akademik Özyeterlik
N	672
Ortalama	20,43
Ortanca	20,00
Mod	19,00
Std. Sapma	3,380
Minimum	10,00
Maximum	28,00

4. TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Bu çalışmada, Akademik Özyeterlik Ölçeği Türkçe’ye çevrilerek, 672 üniversite öğrencisine uygulanmış, geçerlik ve güvenilirliği belirlenmiştir. Analiz sonuçlarına göre, orijinal ölçekte 7 olan madde sayısı, Türkçe ölçekte de korunmuştur (bkz. EK 1). Faktör analizi sonuçlarına göre, Türkçe ölçeğin de orijinal ölçek gibi tek boyutlu olduğu tespit edilmiştir. Schwarzer ve Jerusalem tarafından yapılan çalışmada ölçeğin geçerlik analizinde Benlik Saygısı Ölçeği ile gösterdiği korelasyonun .370 olduğu; Türkçe’ye uyarlanan ölçeğin ise .435 olduğu ve bunun ölçeğin geçerliği ile ilgili bilgileri desteklediği tespit edilmiştir (Jerusalem ve Schwarzer, 1981).

Orijinal ölçeğin Cronbach Alfa güvenilirlik değeri .87 olarak belirtilmiştir. Türkçe ölçeğin Cronbach Alfa güvenilirlik değeri ise .79 olarak belirlenmiştir. Çalışma grubunun Akademik özyeterlik düzeyinin yüksek olduğu ($\bar{X} = 20, 43$) tespit edilmiştir. Bu durum öğrencilerin kendi alanlarına ilişkin öğrenmelerine dair özyeterlik inançlarının yüksek olduğu şeklinde yorumlanabilir ve öğrencilerin kendi alanlarında başarılı olabileceklerine dair bir tahmin yürütmemizi sağlayabilir.

Analiz sonuçları Türkiye şartlarında Akademik Özyeterlik Ölçeğinin, üniversite öğrencilerinin akademik öğrenimlerine ilişkin özyeterliklerini belirlemek amacı ile geçerli ve güvenilir bir ölçek olarak kullanılabilirliğini göstermektedir. Bununla birlikte Schwarzer ve Jerusalem tarafından geliştirilmiş olan bu ölçek duruma ve ihtiyaca göre bilimsel alanlardaki özyeterlik inancının saptanması için lise ve üstü bütün gruplara uygulanabilir özelliğe sahiptir (Jerusalem ve Schwarzer, 1981). Ancak liselere yapılacak uygulama için anketteki ilk maddenin (Üniversite öğrenimimde her zaman yapılması gereken işleri başarabilecek durumdayım.) lise olarak kelime değişikliği ile uygulanması ve geçerlik güvenilirlik analizlerinin yapılması gerekmektedir.

KAYNAKÇA

- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. *Psychological Review*, 84(2), 191-215.
- Bandura, A. (1994). Self-efficacy, In V. S. Ramachaudran (Ed.), *Encyclopedia of Human Behavior*, 4, 71-81. New York: Academic Press.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: Freeman.
- Braun, E. ve Gusy, B. (2004). Perspektiven der Lehrevaluation. 28 Şubat 2007 tarihinde www.ewi-psy.de/braun/Braun/braun_gusyAWF04.pdf adresinden alınmıştır.
- Büyükoztürk, Ş. (2006). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Çuhadaroğlu, F. (1985). *Adolesanlarda benlik saygısı*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Elias, S. ve Loomis, R. (2002). Utilizing need for cognition and perceived self efficacy to predict academic performance. *Journal of Applied Social Psychology*, 32(8), 1687- 1702.
- House, J. D. (1992). The relationship between academic self-concept, achievement-related expectancies, and college attrition. *Journal of College Student Development*, 33.
- Jerusalem, M. ve Schwarzer, R. (1981). *Fragebogen zur Erfassung von "Selbstwirksamkeit. Skalen zur Befindlichkeit und Persoenlichkeit* In R. Schwarzer (Hrsg.). (Forschungsbericht No. 5). Berlin: Freie Universitaet, Institut fuer Psychologie.
- Jerusalem, M. (2002). Theroretischer Teil - Einleitung I, *Zeitschrift für Pädagogik*, 44, 8-12.
- Kline, P. (1994). *An easy guide to factor analysis*. London: Routledge.
- Lent, R. W., Brown, S. D ve Larkin, K. C. (1984). Relation of self-efficacy expectations to academic achievement and persistence. *Journal of Counseling Psychology*, 31, 356-362.
- Pajares, F. (1997). Current directions in self-efficacy research. In M. Maehr ve P.R. Pintrich (Eds.), *Advances in motivation and achievement* (pp. 1-49). Greenwich, CT: JAI Press.
- Pullant, J. (2001). *SPSS survival manual. A step-by-step guide to data analyses using spss for windows*. Philadelphia, PA: Open University Press.
- Savaşır, I. (1994). Ölçek uyarlamasındaki sorunlar ve bazı çözüm yolları, *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(33), 27-32.
- Schunk, D. H. (1981). Modeling nd attributional effects on children's achievement. A self-efficacy analysis. *Journal of Educational Education*, 73, 93-105.
- Schunk, D. H. (1982). Effects of effort attributional feedback on children's achievement: Self-efficacy analysis. *Journal of Educational Psychology*, 74, 548-556.
- Schmitz, G. S. ve Schwarzer, R. (2000). Selbstwirksamkeitserwartung von Lehrern: Längsschnitt befunde mit einem neuen Instrument, *Zeitschrift für Pädagogische Psychologie*, 14(1), 12-25.
- Solberg, V. S., O'Brien, K., Villareal, P., Kennel, R. ve Davis, B. (1993). Self-Efficacy and Hispanic college students: Validation of the college self-efficacy instrument. *Hispanic Journal of Behavioral Sciences*, 15 (1), 80-95.
- Şahin, N. (1994). Psikoloji araştırmalarında ölçek kullanımı. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(33), 19-26.
- Witte, H. E., (2002). *Das Hamburger Hochschulmodernisierungsgesetz: Eine wissenschaftlich-psychologische Betrachtung*. Hamburg.
- Vrugt, A. J., Langereis, M. P., ve Hoogstraten, J. (1997). Academic self-efficacy and malleability of relevant capabilities as predictors of exam performance. *The Journal of Experimental Education*, 66, 61-72.
- Wood, R. ve Locke, E. (1987). The relationship of self-efficacy and grade goals to academic performance. *Educational and Psychological Measurements*, 47, 1013-1024.
- Yavuzer, Y. ve Koç, M. (2002). Eğitim fakültesi öğrencilerinin öğretmen yetkinlikleri üzerinde bir değerlendirme. *Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(1), 35-44.
- Zimmerhofer, A., Heukamp, V. M. ve Hornke, L.F. (2004). Ein Schritt zur fundierten Studienwahl-webbasierte Self-Assesment in der Praxis, *Report Psychologie*, 31(2), 63-71.
- Zimmerman, B. J. (1995). Self-efficacy and educational development. In A. Bandura (Ed.), *Self-efficacy in changing societies* (pp. 202-231). New York: Cambridge University Press.

Ek 1. Akademik Özyeterlilik Ölçeği Maddeleri

1. Üniversite öğrenimimde her zaman yapılması gereken işleri başarabileceğim durumdayım.
2. Yeterince hazırlandığım zaman sınavlarda daima yüksek başarı elde ederim.
3. İyi not almak için ne yapmam gerektiğini çok iyi biliyorum.
4. Bir yazılı sınav çok zor olsa bile, onu başaracağımı biliyorum.
5. Başarısız olacağım herhangi bir sınav düşünmüyorum.
6. Sınav ortamlarında rahat bir tavır sergilerim, çünkü zekama güveniyorum.
7. Sınavlara hazırlanırken öğrenmem gereken konularla nasıl başa çıkamam gerektiğini genellikle bilemem.(-)

Extended Abstract

Bandura's self-efficacy concept has been employed in different areas of psychology for last two decades. It is well known that self-efficacy has a significant effect on our behavior. The concept of self-efficacy is commonly used to analyze such educational processes as learning and educational performance and students' and teachers' struggle against stress and their health status. Self-efficacy expectation has been defined as persuasion of a person himself about his abilities. It is reported that positive self-efficacy expectation increases motivation and facilitates the completion of novice and hard tasks and makes the person to be eager to try (Jerusalem 2002). However, negative self-efficacy expectation leads to person's failure to behave in accordance with his own attempt or to finalize any task. Discussion an educational quality and structure has been witnessed including university education. People's own perspectives on their ability should be taken into consideration in attempts to increase the quality of instruction. Moreover, such perspectives should be regarded as an important element in a person's capacity to act. Self-efficacy can also be analyzed in relation to university education. In this sense, analysis of academic self-efficacy can provide us with new perspectives (Braun and Gusy 2004; Zimmerhofer et al. 2006). Perceived academic self-efficacy is the student's belief about himself to complete a task successfully (Solberg et al. 1993; Zimmerman 1995). After Bandura's (1977) development of the self-efficacy concept, educational researchers reported that this belief has effects at each level of educational experience. Research indicates that students' high levels of academic self-efficacy are important. Similarly, it is found that students' belief about academic self-efficacy increase their achievement. (Bandura 1997; Pajares 1997; Schunk 1982, 1981).

Witte (2002) states that attempt to increase the students' self-efficacy are not included in the attempts to improve the students' educational experience. Self-efficacy has been measured by means of several scales which have been developed since the end of the 1970s. Such scales have been commonly employed in different languages. It is reported that such scales can be adapted to other languages and that data are expanded through such studies and comparative studies among different cultural, language and ethnical groups (Savaşır 1994). The aim of the study is to adapt "Academic Self-efficacy Scale" developed by Jerusalem and Schwarzer (1981) in Turkish. The scale developed by Jerusalem a Schwarzer (1981) has one dimension with seven items and has statistically significant pattern to account for academic self-efficacy. Original scale was developed based on the data obtained after administration to sixty-eight medical students. Cronbach alpha coefficient of the scale is .87. The validity of the scale was investigated in terms of content, and the correlation among some psychological variables. It is reported that the content of the scale is consistent with the topic and that psychological characteristics tested provide reliability (Jerusalem and Schwarzer 1981). The sample of the study includes 672 university students. 33,7 % of the sample are from the Faculty of Technical Education, Gazi University, 12,8 % from the Faculty of Education, Ankara University and 53,5 % from the Faculty of Education, Hacettepe University. Departments of the sample are as follows: Department of Machine Education, of Electronics Education, of Print Education, of Basic Education, of Secondary Science and Mathematics Education, of Foreign Languages Education. All subjects voluntarily participated in the study. %0,4 % of the subjects are females and 49,6 % males. The scale used in the study constitutes two parts. In the first section, demographical information is addressed. In the second section, "Academic Self-efficacy Scale" developed by Jerusalem and Schwarzer (1981) and "Self-esteem Scale" (Rosenberg 1965) adapted into Turkish by Çuhadaroğlu (1985) are included. For academic self-efficacy scale, four-option Likert type scale and for self-esteem scale, five-option Likert type scale was employed. Cronbach alpha reliability coefficient for Turkish version of self-esteem scale was found to be .75. Academic self-efficacy scale was translated from German into Turkish. Translated version was reviewed by three experts. After revising the scale, it was analyzed in terms of its content. And final version was obtained.

Data analysis was carried out by means of SPSS 10.0. Factor analysis was performed for construct validity. Cronbach alpha internal consistency coefficient was calculated for reliability. On the other hand, correlation between two scales was identified through the calculation of Pearson correlation coefficient. The results of the analysis show that the same number was retained as in the original scale (each seven items). The results of factor analysis indicate that factor loadings of the items are between .500 and .829. These items account for 45 % of total variance. Schwarzer and Jerusalem found the correlation between two scales to be .370. It is 435 in the Turkish version. Cronbach alpha reliability was .87 in the original scale. It is found to be .79 in Turkish version. It is found that the level of academic self-efficacy is high in the sample ($\bar{X} = 20, 43$). It may suggest that the subjects have strong belief in their learning. The findings of the study indicate that Academic Self-efficacy Scale is a reliable and valid tool to identify the academic self-efficacy levels of university students in Turkey. However, it may also be employed to identify the self-efficacy belief of high school students. Certainly necessary adaptations should be made if it will be used for a high school sample.